

101387

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CENTIMS PER TOT ESPANYA

NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITG, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Fòra de Barcelona, cada trimestre: ESPANYA, pessetes 1'50.—EXTRANGER, 2'50

Catalunya està malalta

Y ¿sabeu lo que la perd?... L'excés de medecines. Ab una sola, ben democràtica y progressiva, ja'n tindria prou.

»Precio del cubierto: 16 pesetas.»
¡Tiberis a setze pessetes per barba!...
¡Adiós, Rothschiles!...

Ara, una senzilla reflexió:

Si la notícia d'aquesta esplèndida festa arriba a oïdos dels pobres emigrants y dels infelissos presos, ¿què deuran pensar?

Arreparin quina relliscada més hermosa.

Ab la caritativa intenció de rebaixar a un metge que té'l bon gust de no ser de la seva corda, *El Progreso*, després de dedicarli unes quantes esgarrapades, exclama sentenciosament, procurant abocar en aquestes paraules tot el seu despreci:

«Viene á ser uno de esos doctores que aquí se encuentran en la cuarta plana de los diarios.»

Però vetaquí que quan, convensuts per la forsa de l'argument, anem a plegar *El Progreso*, precisament en la quarta plana, hi trobem anunciats aquets noms:

»Doctor Ricardo Janssens.
»Doctor Rafael Canales.
»Doctor Manuel Corachán.
»Doctor Vicente Company.
»Doctor Francisco Farré.
»Doctor Joaquín Anglés.
»Doctor Fausto Berini.
»Doctor Wenceslao Marín...»

¡Ai!...

Encara el ventre'ns fa mal de tant riure...

Publica *Il Messagero*, de Roma:

«Un tal Desnet, propietari d'un gran hotel de Nissa, acaba de portar als tribunals a don Jaime de Borbon, pretendent d'Espanya, al objecte de demanarli la restitució de 27.000 coronas que aquell li havia deixat fa alguns anys.»

Ja ha cobrat, pobre home!

¿Com vol que'n Jaumet disposi de 27.000 coronas, si tota la vida que'n persegueix una y ni d'aquesta se sab fer amo, el pretendent?...

De regrés de Spitzberg, en Francisquet Cambó ha anat a Viena, tal com tenia projectat.

Ja'm penso què portarà, de Viena.

Un panet y un llit de matrimoni.

El panet pera les oques de la Catedral...

Y el llit pera la comissió electoral de la Lliga.

«606.»

Siscents sis es el nom d'un remei nou contra la sífilis; remei positivament eficas, cridat a revolucionar la medicina; remei senzillíssim, que consisteix en una injecció d'un preparat arsenical, del que poden donarne raó més de tres mil malalts que han fet la prova sense fallarne ni un.

Y, a pesar de la transcendència mundial d'aquet descobriment, la nostra premsa fa'l mut... per tractarse d'una «malaltia secreta».

Tant de bé que faria el *Nuevo Mundo*, per exemple, si s'atrevis a dirne alguna cosa!...

Contestant al telegrama d'adhesió que li envià la Junta dels aplecs catalans, el Sant Pare n'ha enviat un altre donant les gracies.

Donant les gracies?

Quines gracies li poden quedar a un pobre infalible que's veu constantment perseguit per la desgracia?

Per forsa han de ser unes gracies molt amagades.

Galanament convidat pel govern belga, el senyor Canalejas se disposa a concórrer a l'Exposició de Bruseles.

¿Què hi presentarà a l'Exposició el nostre primer ministre? Els seus grans projectes anticlericals?

Si es així, ja cal que hi posi el classic lletret d'«Hors Concours».

Fet y fet, tampoc els hi premiarien.

Al arribar l'Infanta a Vic, hi havia esperant-la una colla de seminaristes vestits ab el classic barret de copa y l'arnada capa.

Al veure'ls, el ministre de Gracia y Justicia, que acompanyava a l'Infanta, va preguntar al policia que tenia al costat:

—Estos señores, ¿serán las autoridades de la población?

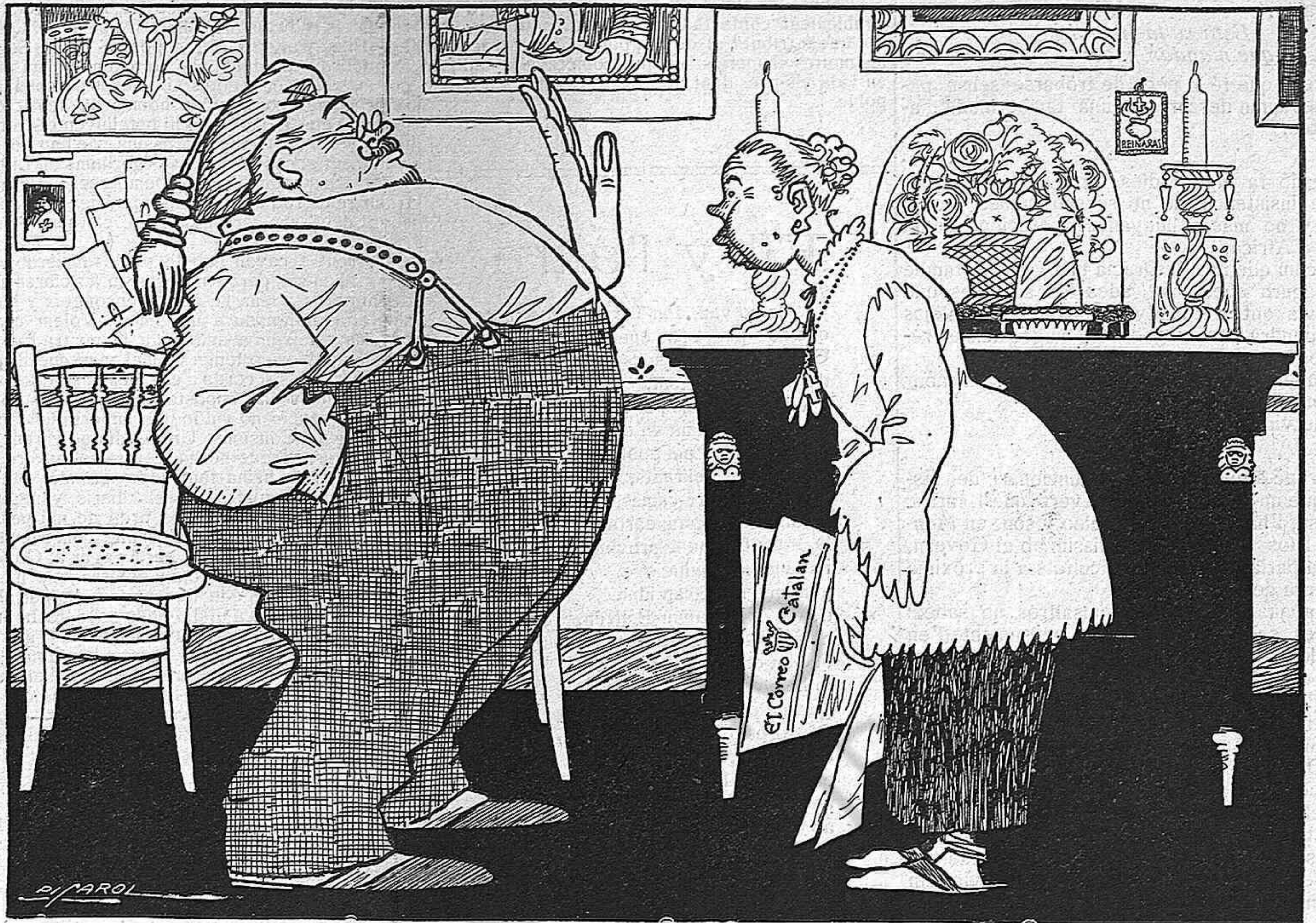
Y el policia, que es molt conegut per lo castís que parla'l castellà, respongué, amatent:

—No, Excelencia... Son los aprendientes de capellán.

El ministre d'Instrucció no ha assistit, com estava anunciat, a les festes del Centenari Balmes.

Els catolics de Vic van anunciar an en Burell que si hi anava se'n penediria.

Perquè no's llensen

—Però ¿encara no us en aneu a la montanya?

—No; hi ha massa senyors a les torres. Esperem que ells siguin fóra.

LA CARICATURA AL EXTRANJER

Totes les calamitats sobre Italia

—Pera que us convenceu del carinyo que'l Pare Etern us professa, teniu: després dels terremotos, aquí us envio el còlera.

Quina mena de desaire devien prepararli els vigatans?

Rebre'l a cops de llangonissa?

A un ministre espanyol sempre li quedava un recurs:

Fershi a caixalades!

Mossén Perdigot recrimina a un feligrès que s'ha donat a la beguda:

—Desgraciat!... desgraciat!... Tot el dia bevent a la taverna, y ja no't recordes de venir a l'iglesia.

El feligrès, interrompentlo.

—Oh, com que a l'iglesia no més el deixen beure a vostè...

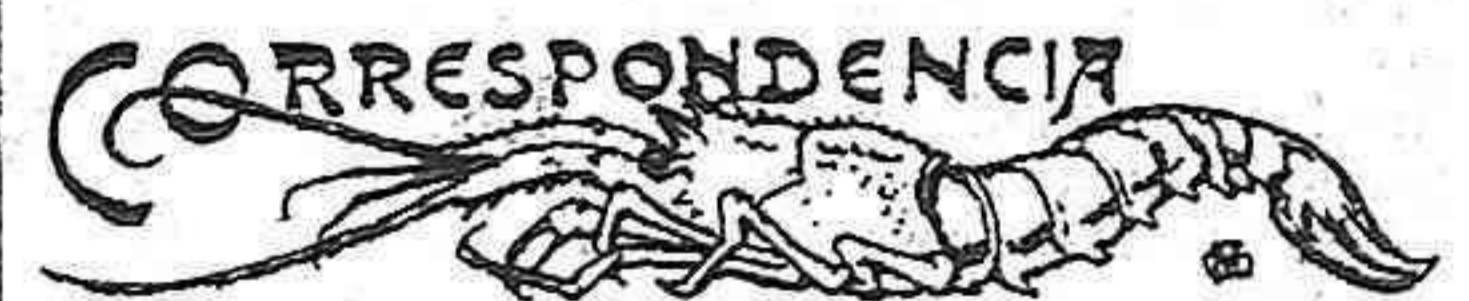
Al restaurant.

—Vols dir, noi, que aquet formatge es de Gruyère?

—Poc o molt, sí, senyor.

—Què vols dir, poc o molt?

—Que ho es en part. Veu aquets ulls que fa?... Doncs, els ulls son de Gruyère; lo demés es del país.

Cavallers: J. T.: Pera la setmana passada va fer una mica tard. Pera aquet número resulta fóra de temps.—J. C.: Lo mateix dec dirli a vostè.—A. E.: Idem de idem.—A. V.: Tres quartos d'igual.—J. F.: Prengui nota de lo que contestem als de més amunt.—Ll. A.: La seva, perquè es molt curta, s'aprofitarà.—Nap Chaparri: No'l podem servir, y ho sento.—E. F.: Resultava massa llarga; per lo tant, donem a les caixes la segona part, que es la més interessant.—P. R.: Si no s'hi llegissin algunes frases injurioses, potser sí.—P. V.: Si hi cab, no diré que no.—A. B. (a) Lo Rector de Vallfogona: Rebudes les endevinalles. Farem la tria corresponent.—Lluís Juher y Sala: Si no la una, l'altra... o potser totes dues, què dimoni!... Però'm sembla que serà tard.—P. G. y M.: Conformes, doncs. Millor es no enverinar la llaga. Recordis d'aquell ditxo: A cada porc..., etc.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Oim, número 8

Tinta Ch. Lorilleux y C.^a